

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/106/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321201156
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1321201156.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v konaní o starostlivosti o maloleté deti R.: U., narodená dňa XX.XX.XXXX a L., narodená dňa XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, so sídlom: Krátka 1, Senec, deti rodičov: matka - Y. R., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: S. XXb, R. C. a otec - L. R., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: S. XXb, R. C., toho času: G. XX, R. C., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12. marca 2021, č. k. 37P/34/2021-24, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12. marca 2021, č. k. 37P/34/2021-24 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 12.03.2021, č. k. 37P/34/2021-24 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí R.: U., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- € mesačne a L., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- € mesačne, ktoré sumy je otec povinný zasielať k rukám matky maloletých detí, vždy do 15-ho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 12.03.2021. Súd prvej inštancie súčasne určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 38P/160/2019.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 01.03.2021 sa matka maloletých detí U. a L. domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola určená vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom. Svoj návrh odôvodnila odkazom na doterajší priebeh konania vo veci rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Zdôraznila, že s otcom maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od októbra 2018, od ktorého obdobia hradil otec k rukám matky čiastku 125,- € mesačne na každé dieťa. Počnúc mesiacom apríl 2020 túto čiastku svojvoľne znížil na čiastku 30,- € mesačne, na každé dieťa a od januára 2021 nehradí k rukám matky žiadne výživné na deti. Keďže otec prestal uhrádzať výživné na maloleté deti, matka je nútená, okrem poskytovania osobnej starostlivosti deťom, znášať všetky náklady na maloleté deti sama. Matka pritom pravidelne vypracováva rozpis nákladov na maloleté deti a otec tak má skutočný prehľad o všetkých nákladoch, ktoré matka vynakladá na výchovu a výživu detí. Napriek tomu nielenže neprehodnotil svoj postoj ohľadom výšky výživného na deti, ale toto dokonca prestal uhrádzať úplne. Otec pritom má možnosti a schopnosti prispievať na výživu svojich detí v riadnom a dostatočnom rozsahu, nielen v nevyhnutnom. Na základe uvedeného mala matka za to, že jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a žiadala súd, aby mu v celosti vyhovel.

3. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a § 2 ods. 1, § 366 Civilného mimosporového poriadku, a vecne tým, že po zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a naliehavý právny záujem na jeho nariadenie je daný. Rodičia maloletých detí U. a L. nežijú v spoločnej domácnosti a sú medzi nimi prítomné nezhody ohľadom plnenia si vyživovacej povinnosti zo strany otca voči maloletým deťom. Plnenie si vyživovacej povinnosti k dieťaťu je pritom najzákladnejším atribútom rodičovských povinností a v prípade, že si niektorý rodič túto svoju povinnosť neplní, dochádza k porušeniu jeho rodičovských povinností a v takom prípade je potrebné rozsah tejto povinnosti takémuto rodičovi upraviť súdnym rozhodnutím tak, aby sa zabezpečilo uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí a nedošlo k ohrozeniu ich zdravého vývinu. Matkou navrhovaná výška výživného zo strany otca voči deťom bola súdom vyhodnotená ako zodpovedajúca pomernej časti nákladov na základné a odôvodnené potreby detí tak, ako sú súdu známe z doposiaľ vykonaného dokazovania vo veci samej, z rozhodovacej činnosti a tiež je súladná s právnou úpravou, podľa ktorej sa neodkladným opatrením určuje výživné v nevyhnutnej miere, slúžiacej k ochrane práv detí do doby, keď o výchove a výžive nebude rozhodnuté v konaní vo veci samej, v ktorom súd uskutoční aj potrebné dokazovanie, v rámci ktorého bude zisťovať jednotlivé potreby a záujmy oboch detí a ich odôvodnenosť, spolu s ich finančným zabezpečením.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Otec maloletých detí podal voči nariadenému neodkladnému opatreniu v zákonnej lehote odvolanie a uviedol, že svoje odvolanie po právnej strane odôvodňuje podľa § 365 ods. 1) CSP tým, že podľa § 365 ods. 1) písm. b) CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (otcovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; podľa § 365 ods. 1) písm. f) CSP súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; podľa § 365 ods. 1) písm. h) CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že nevie čím matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila, a taktiež nevie, čím matka odôvodnila bezprostredne hroziacu ujmu a nevie, aké matka k návrhu priložila dôkazy. V rámci jedného z odvolacích dôvodov otec považuje za potrebné poukázať na procesné pochybenia (nesprávny procesný postup), ku ktorému podľa jeho názoru došlo počas konania na súde prvej inštancie, resp. ktoré sa týka uznesenia, pričom v jeho dôsledku došlo k neprehradiateľnému porušeniu procesných práv otca, najmä k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Otec považuje postup súdu prvej inštancie za kardinálne porušenie jeho práv garantovaných Ústavom SR. V konaní o vydanie neodkladného opatrenia došlo k viacerým porušeniam procesných práv žalovaného, najmä k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Súd podľa otca porušil procesné práva otca tým, že mu nezaslal návrh matky, ktorý matka doručila súdu dňa 01.03.2021, a na ktoré sa súd prvej inštancie v uznesení odvoláva, a ktorým matka žiadala súd o nariadenie vyživovacej povinnosti. Podľa otca súd porušil procesné práva otca tým, že mu nedoručil prílohy k návrhu matky, ktorý matka doručila súdu dňa 01.03.2021, a na ktoré sa súd prvej inštancie v uznesení odvoláva, a ktorým matka žiadala súd o nariadenie vyživovacej povinnosti. Na druhej strane súd v uznesení na návrh matky a na prílohy odkazuje, čo je neakceptovateľné. Otec v tejto veci poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.10.2010, sp. zn. 4 Cdo 141/2010, podľa ktorého: „Právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces. Keďže v danej veci vyjadrenie žalobcu nebolo doručené žalovanej, treba konštatovať, že v tejto súvislosti nebolo možné odvolacie konanie považovať za spravodlivé. Preto dovolací súd dospel k záveru, že došlo k porušeniu základného práva dovolateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 335/06), v dôsledku čoho bola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Vzhľadom na vyššie uvedené sa otec nevie kvalifikovane vyjadriť v odvolaní nielen k tomu, či súd prvej inštancie vo veci výroku neodkladného opatrenia o výživnom na čas do rozhodnutia vo veci samej je vecne správne a právne odôvodnené, respektíve, či súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym alebo nesprávnym skutkovým zisteniam. Otec nevie, čo matka vo svojom návrhu doručenom súdu prvej inštancie dňa 01.03.2021 tvrdí, môže sa len domnievať

z vecného odôvodnenia súdu prvej inštancie uvedeného v ods. 2 uznesenia. Otec považuje konanie súdu prvej inštancie a nedoručenie mu vyjadrenia, ktoré matka doručila súdu dňa 01.03.2021, a na ktoré sa súd prvej inštancie v uznesení odvoláva, a ktoré považuje súd za kľúčové ako za porušenie práva otca na spravodlivý proces („right to fair trial“) a na jeho právo na riadne podanie a odôvodnenie odvolania. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1) písm. f) CSP súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam otec uvádza, že matka v návrhu neosvedčila splnenie hmotnoprávných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia a to potrebu bezodkladnej naliehavej úpravy, bezprostredne hroziacu ujmu a neosvedčila dôvodnosť jej obáv. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení matky, no je potrebné tieto tvrdenia osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, čo je povinnosťou matky. Navyše matka žiadne tvrdenia v tomto smere v návrhu neuviedla, a takéto obavy ani nevyplývajú z dôkazov, lebo žiadne nedoložila. Podľa § 329 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Z citovaného ustanovenia § 329 CSP, ako aj zo samotného charakteru neodkladného opatrenia podľa otca vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie rozhodnutia vo veci samej. V tomto prípade podľa otca nepostačuje iba obava, navyše žiadna tu ani nebola preukázaná, nakoľko otec nielenže plní vyživovaciu povinnosť v peňažnej forme, čo matka potvrdila, ale sa o maloleté deti aj osobne stará, keďže sa s nimi stretáva. Toto ohrozenie osvedčenia musí byť konkrétne, reálne, a musí hroziť bezprostredne, keď existencia. Je zrejmé, že tak ku dňu podania návrhu, ako aj ku dňu písania tohto vyjadrenia a ani ku dňu rozhodovania žiadna hrozba vo vzťahu k neplneniu si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom R. strany otca nehrozí a ani nie je reálna. Otec uvádza, že matkine odôvodnenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj vecne odôvodnenie súdu v uznesení nielenže nepreukazujú, že existuje potreba bezodkladne upraviť pomery čo do potreby nariadenia vyživovacej povinností otcovi, na čas do rozhodnutia vo veci samej, ale tieto skutkové tvrdenia matky sa nezakladajú na pravde, sú všeobecného charakteru a čo je podstatné matka ich ani žiadnym spôsobom nepreukázala, to znamená nesplnila atribút tzv. „osvedčovania“, pretože svojou všeobecnosťou nespĺňajú ani atribút vysokej miery pravdepodobnosti, a preto otcovi nie je zrejmé na základe čoho sa súd prvej inštancie sa matkinými tvrdeniami stotožnil. Je síce pravdou, že matkou predložené dôkazy k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, neboli otcovi vôbec doručené avšak otec môže vo všeobecnosti konštatovať, že rozpis a písanie výdavkov matky, na ktoré sa súd v odôvodnení uznesenia odvoláva, pokiaľ sú rovnaké ako uviedla matka vo veci samej (bez toho aby ich dôkazné podložila) nepreukazujú, že sú odôvodnené a nevyhnutné a nepreukazujú, že otcom poukazované výživné je nedostatočné. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že od októbra 2018 začal dobrovoľne a bez dohody vyplácať matke sumu 250 € na 2 deti. Dôvod, prečo v apríli 2020, došlo k zníženiu výživného súviselo s objektívnymi príčinami a to začiatkom koronakrízy, nakoľko otec začal pracovať v obmedzenom režime a maloleté deti si na druhej strane brával do častejšej starostlivosti (50:50), čo matka opomenula uviesť v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec odvtedy maloletým deťom zabezpečuje kompletnú starostlivosť, ošatenie, stravovanie, bývanie, aktivity a všetko čo treba v plnom rozsahu k riadnemu plnohodnotnému životu, čo súd nevzal do úvahy, nakoľko matka klamala, keď v návrhu uviedla, že znáša všetky náklady na maloleté deti sama, čo nie je pravda a ani to, že znáša osobnú starostlivosť o deti sama, pričom s deťmi trávi ako ich otec viac času ako ich matka. Otec má za to, že matka vo veci samej predkladá súdu náklady na chod domácnosti spojené s výchovou detí, ktoré sú prevažne umelo navyšované, ako aj náklady na správu vecí, ktoré nie sú vo vlastníctve matky (napr. auto, poistenie za auto, údržba za auto, náklady za pohonné hmoty, poistky za auto, či údržba), pritom do práce cestuje vlakom, ktorý v nákladoch ani raz neuviedla, ďalej do nákladov zahŕňa poistenia nehnuteľnosti, ktoré nie sú v jej osobnom vlastníctve, a iné ... Otec uviedol, že pokiaľ súd konštatuje, že má preukázané nezhody vo vyživovacej povinnosti nie je zrejmé, na základe čoho dospel k tomuto zisteniu, nakoľko otec uvádza, že matka mu nedala na vedomie žiadne nezhody. Výživné na maloleté deti matka dostávala od otca pravidelne, až do času kedy v decembri 2020 pozastavili otcovi výkon práce a nachádzal sa v karanténnom období až do konca roka. Otec začiatkom roku v januári 2021 ochorel na COVID 19, o čom je aj riadny zdravotný záznam a matka túto skutočnosť dostala na vedomie, bola s jeho zdravotným stavom riadne oboznámená a mala informáciu, že výživné bude meškať, ale bude jej riadne doplatené. Matka surovo zneužila danú situáciu a podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a podala na otca 4.3.2021 trestné oznámenie, za neplnenie si vyživovacej povinnosti. Matka podľa otca koná zo zisťovacími úmyslami. Otec uviedol, že jeho príjem v rozhodnom období za december 2020 (30.12) bol vo výške 475 €; za január 2021 vo výške 0,-

€; za február 2021 (16.2) vo výške 190 €; za marec 2021 (9.3.) vo výške 1.045,- € (v rovnaký deň ako otec obdržal mzdu obratom vyplatil matke výživné za mesiace január 2021, február 2021, marec 2021 a apríl 2021). Otec uviedol, že v tomto kritickom období otcove náklady prevýšili jeho príjem, bez ohľadu nato sa však otec o maloleté deti riadne staral s výnimkou mesiaca január 2021, kedy bol chorý a COVID pozitívny. Otec má za to, že matka zneužila jeho ťažkú situáciu a dňa 4.3.2021 podala na otca trestné oznámenie na políciu za neplatenie výživného, pričom aj v tomto čase boli maloleté deti v jeho starostlivosti. Nariadenie neodkladného opatrenia vo veci výživného je na mieste u rodiča, ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní v primeranom rozsahu, teda v rozsahu aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. V kontexte vyššie uvedeného sa potom postup súdu javí ako napíňajúci znaky § 365 ods. 1) písm. f) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1) písm. h) CSP, podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci otec uvádza, že súd prvej inštancie na nariadenie neodkladného opatrenia neaplikoval právnu normu, vo veci trov konania, čo považuje za porušenie procesných ustanovení. Na základe vyššie uvedeného otec navrhol, aby odvolací súd uznesenie č.k. 37P/34/2021-24 vydané Okresným súdom Bratislava III, dňa 12.03.2021 v celom rozsahu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

7. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca, nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne a právne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

8. Podľa § 65 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

9. Podľa § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Podľa § 67 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Podľa § 366 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

12. Podľa § 367 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

13. Podľa § 367 ods. 3 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

14. Podľa § 367 ods. 4 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

15. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

16. Otec v rámci svojho odvolania namietal, že súd prvej inštancie mu riadne nedoručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj prílohy k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a na základe tohto procesného pochybenia zo strany súdu prvej inštancie mu uvedeným postupom bolo odopreté právo na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že príslušné ustanovenia Civilného sporového, ani mimosporového poriadku nevyžadujú doručovať druhému účastníkovi návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na vyjadrenie, a preto súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nepochybil, keď vydal znesenie bez toho, aby doručoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otcovi na vyjadrenie. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v ustanovení § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku (na základe predložených listín) potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť. Na základe uvedeného odvolací súd túto námietku otca nevzhladol ako dôvodnú.

17. Otec taktiež v rámci svojho odvolania namietal, že na maloleté deti posielal pravidelné výživné, až do času, kedy otcovi v decembri 2020 pozastavili výkon práce a nachádzal sa v karanténnom období až do konca roka. Z príloh ohľadom platby výživného nachádzajúcich sa v súdnom spise na č.l. 38 vyplýva, že otec od apríla 2020 začal matke na dve maloleté deti zasielať výživné vo výške 60,- € mesačne t. j. 30,- € mesačne na jedno dieťa. Otec v rámci svojho odvolania neuviedol konkrétnu sumu výživného, ktorú zasiela toho času matke na maloleté deti, avšak z dôkazu, ktorý otec predložil v rámci odvolacieho konania (t.j. č.l. 38 prehľad platieb výživného) odvolací súd ustálil, že otec aj toho času platí výživné vo výške 30,- € na jedno dieťa. Matka tieto skutočnosti nerozporovala v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak potrebu nariadenia neodkladného opatrenia dôvodila nízko určenou sumou výživného zo strany otca. Odvolací súd dáva matke za pravdu, že suma 30,- € mesačne ako suma určeného výživného na jedno dieťa nespĺňa kritériá výživného určeného v nevyhnutnej miere. Matka v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložila aj kópiu zápisnice z pojednávania zo dňa 17.9.2020, z ktorej vyplýva, že otec sa vyjadruje tak, že s návrhom na rozvod manželstva súhlasí. Za prenájom bytu od decembra 2018 platí 600,- € mesačne, žije sám. Ohľadom stretávania s maloletými deťmi sa vedľa matky dohodnúť, pričom deti majú v byte vytvorené všetky podmienky. Otec taktiež uviedol, že odkedy bol vyhodnený z domu platil pravidelne 250,- € mesačne, až do februára 2020, kedy poslal poslednú platbu, pričom od obdobia koronakrízy sa venoval deťom na 50 % a od tohto času platil 30,- € mesačne na dieťa. Dokupoval aj veci na ošatenie a obuv, lebo chodili v starých a vynosených veciach. Otec taktiež uviedol, že odkedy manželka začala pracovať t.j. od januára 2020 veľkú časť starostlivosti vykonáva on, lebo manželka veľa času trávi v práci. Otec zdôraznil, že deti si vždy brával aktívne, keď má voľno. Poukázal na to, že má s deťmi vybudovaný silný vzťah. V závere svojej výpovede v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že súhlasí s tým, aby boli deti zverené matke, obaja budú zastupovať a spravovať majetok detí, je ochotný prispievať po 100,- € mesačne na jedno dieťa, a taktiež je ochotný prispievať na náklady na školu a materskú školu. Pokiaľ ide o úpravu styku uviedol, že viac menej medzi nimi funguje dohoda týkajúca sa jeho styku s maloletými deťmi. Z uvedenej výpovede teda odvolací súd nadobudol dojem, že otec súhlasí s tým, aby maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a bez ohľadu na množstvo času, ktoré s nimi otec trávi, je treba zdôrazniť, že v prípade zverenia maloletých detí jednému z rodičov vzniká potreba upraviť aj vyživovaciu povinnosť k nim. V danom prípade tak, ako bolo vyššie uvedené, suma 30,- € mesačne na jedno dieťa je sumou, ktorá nespĺňa kritériá nevyhnutnosti určenia výživného v nevyhnutnej miere. Nevyhnutnú mieru ako predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia týkajúceho sa určenia výživného treba vykladať podľa názoru odvolacieho súdu výlučne v tom zmysle, že určená výška vyživovacej povinnosti má slúžiť na uhrádzanie základných, nevyhnutných a životných nákladov maloletých detí. Ako pomôcka súdu v takomto prípade slúži životné minimum stanovené zákonom pre nepľnoleté dieťa vo výške 98,08 € mesačne a to v zmysle zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a v zmysle opatrenia MPSVR č. 174/2020 Z.z. Inak povedané, súd pri určovaní nevyhnutnej výšky vyživovacej povinnosti na maloleté deti neodkladným opatrením nevychádza zo žiadnych dôkazov, nezohľadňuje životnú úroveň rodičov, ani príjem rodičov, nakoľko dokazovanie v tomto štádiu konania spravidla ešte nie je zo strany súdu realizované. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti neodkladným opatrením t.j.

v nevyhnutnej miere, prihliada súd okrem vyššie uvedeného t.j. kritérium nevyhnutnosti výdavkov, na vek maloletých detí, ale aj k obvyklým výdavkom maloletých detí, a súčasne aj k zaužívanej rozhodovacej praxi súdov. Otec v rámci svojho odvolania namietal, že maloletým deťom uhrádza výdavky, napríklad obuv, oblečenie... V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť otca je jeho zákonná vyživovacia povinnosť, pričom z odvolania otca síce odvolací súd nadobudol dojem, že otec sa nebráni plneniu vyživovacej povinnosti, nakoľko maloletým deťom uhrádza niektoré výdavky, a súčasne uhrádza sumu 30,- € mesačne, avšak na druhej strane má odvolací súd za to, že výživného uhrádzané vo výške určenej otcom na základe jednostranného rozhodnutia spolu s nákupom oblečenia nespĺňa kritéria výživného určeného v nevyhnutnej miere. Na základe uvedeného odvolací súd ustálil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení povinnosti platiť výživné na maloleté deti vo výške určenej súdom prvej inštancie. Toto neodkladné opatrenie je nariadené na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 38P/160/2019. Osobné, zárobkové a majetkové pomery otca bude súd skúmať, avšak až v rámci konania vo veci samej, nakoľko v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia na vykonávanie dokazovania nie je zákonný priestor. Inak povedané, až v konečnom rozhodnutí vo veci samej, súd prvej inštancie rozhodne o zverení maloletých detí, a súčasne uvedie výšku vyživovacej povinnosti povinného rodiča k maloletým deťom v prípade splnenia zákonných podmienok a to na základe vykonaného dokazovania. So zostávajúcimi námietkami otca, uvedenými v rámci jeho odvolania sa vysporiada súd prvej inštancie v konaní vo veci samej. Na základe uvedeného odvolací súd výrok uznesenia súdu prvej inštancie, vzťahujúci sa k dočasnému určeniu výšky vyživovacej povinnosti na maloleté deti ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).